

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2016/2102 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. oktobra 2016

o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Naravnost k digitalni družbi uporabnikom zagotavlja nove načine za dostop do informacij in storitev. Ponudniki informacij in storitev, kot so organi javnega sektorja, za ustvarjanje, zbiranje in zagotavljanje širokega niza spletnih informacij in storitev, ki so bistvene za javnost, čedalje pogosteje uporabljajo internet.
- (2) V tej direktivi bi bilo treba dostopnost razumeti kot načela in tehnike, ki jih je treba upoštevati pri oblikovanju, izdelavi, vzdrževanju in posodabljanju spletišč in mobilnih aplikacij, da bi postale dostopnejše uporabnikom, zlasti invalidom.
- (3) Na hitro rastočem trgu zagotavljanja dostopnejših digitalnih proizvodov in storitev je aktivna vrsta gospodarskih subjektov, kot so razvijalci spletišč ali programskih orodij za ustvarjanje, upravljanje in preskušanje spletnih strani ali mobilnih aplikacij, razvijalci uporabniških agentov, kot so spletni brskalniki in sorodne podporne tehnologije, ter izvajalci storitev certificiranja in ponudniki usposabljanj.
- (4) Kot je poudarjeno v sporočilu Komisije z dne 19. maja 2010 z naslovom „Evropska digitalna agenda“, bi javni organi morali prispevati k spodbujanju trgov spletnih vsebin. Vlade lahko trge vsebin spodbujajo tako, da informacije javnega sektorja zagotavljajo pod preglednimi, učinkovitimi in nediskriminatornimi pogoji. To je pomemben vir potencialne rasti inovativnih spletnih storitev.

⁽¹⁾ UL C 271, 19.9.2013, str. 116.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 18. julija 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. oktobra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- (5) Več držav članic je sprejelo ukrepe na podlagi mednarodno uporabljenih smernic za oblikovanje dostopnih spletišč, vendar se navedeni ukrepi pogosto sklicujejo na različne različice ali na različne stopnje skladnosti navedenih smernic, ali pa je na nacionalni ravni uvedlo tehnične razlike glede dostopnih spletišč.
- (6) Med ponudniki dostopnih spletišč, mobilnih aplikacij ter z njimi povezane programske opreme in tehnologij so številna mala in srednje velika podjetja (MSP). Takšni ponudniki, zlasti MSP, se odvrtaajo od sklepanja poslov zunaj svojih nacionalnih trgov. Zaradi razlik med državami članicami glede specifikacij in predpisov o dostopnosti konkurenčnost in rast ponudnikov ovirajo dodatni stroški, ki bi nastali pri razvoju in trženju čezmejnih proizvodov in storitev, povezanih s spletno dostopnostjo.
- (7) Kupci spletišč, mobilnih aplikacij in sorodnih proizvodov in storitev se zaradi omejene konkurence srečujejo z visokimi cenami zagotavljanja storitev ali odvisnostjo od enega ponudnika. Ponudniki pogosto uporabljajo različice lastniških „standardov“, s čimer omejujejo kasnejšo interoperabilnost uporabniških agentov in vsesplošni dostop do vsebine spletišč in mobilnih aplikacij po vsej Uniji. Razdrobljenost nacionalnih predpisov zmanjšuje koristi, ki bi jih pri odzivanju na družbeni in tehnološki razvoj lahko ustvarila izmenjava izkušenj na nacionalni in mednarodni ravni.
- (8) Z vzpostavitvijo harmoniziranega okvira bi bilo na notranjem trgu treba odpravljati ovire za sektor oblikovanja in razvijanja spletišč in mobilnih aplikacij ter zmanjšati stroški za organe javnega sektorja in druge subjekte, ki naročajo proizvode in storitve, povezane z dostopnostjo spletišč in mobilnih aplikacij.
- (9) Cilj te direktive je zagotoviti dostopnejša spletišča in mobilne aplikacije organov javnega sektorja na podlagi skupnih zahtev glede dostopnosti. Da bi odpravili razdrobljenost notranjega trga, je treba nacionalne ukrepe približati na ravni Unije na podlagi dogovorjenih zahtev glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja. S tem bi se zmanjšala negotovost za razvijalce spletišč in spodbudila interoperabilnost. Uporaba tehnološko nevtrálnih zahtev glede dostopnosti ne bo ovirala inovacij, ampak jih bi lahko celo spodbujala.
- (10) Približevanje nacionalnih ukrepov bi moralo organom javnega sektorja in podjetjem v Uniji tudi omogočiti, da z zagotavljanjem spletnih ali mobilnih storitev za večje število državljanov in potrošnikov dosežejo gospodarske in družbene koristi. S tem bi se moral povečati potencial notranjega trga proizvodov in storitev, povezanih z dostopnostjo spletišč in mobilnih aplikacij. Posledična rast trga bi morala podjetjem omogočiti, da prispevajo h gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest v Uniji. Z okrepitevijo notranjega trga bi postale naložbe v Uniji bolj privlačne. Cenejše zagotavljanje proizvodov in storitev, povezanih z dostopnostjo spletišča, bi koristilo organom javnega sektorja.
- (11) S pomočjo spletišč in mobilnih aplikacij bi državljani imeli večji dostop do storitev javnega sektorja ter bi prejeli storitve in informacije, ki bi jim olajšale vsakodnevno življenje in s katerimi bi lažje uveljavljali pravice v Uniji, zlasti pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju Unije, svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev.
- (12) Z ratifikacijo oziroma sklenitvijo Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, sprejete 13. decembra 2006, (v nadaljnjem besedilu: Konvencija ZN) sta večina držav članic in Unija sprejeli zavezo sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi bi invalidom zagotovili enak dostop kot drugim do, med drugim, informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter sistemov, da bodo razvile in širile minimalne standarde in smernice za dostopnost zmogljivosti in storitev, ki so na voljo javnosti ali se zanjo izvajajo, in da bodo spremljale njihovo izvajanje, pa tudi da bodo spodbujale dostop invalidov do novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij in sistemov, vključno z internetom, ter da se bodo vzdržale vsakega dejanja ali ravnanja, ki je v nasprotju s to konvencijo, in zagotovile, da javni organi in institucije ukrepajo v skladu z njo. V Konvenciji ZN je določeno tudi, da bi morali biti proizvodi, okolja, programi in storitve oblikovani tako, da bi jih lahko uporabljali vsi, kolikor je to mogoče, ne da bi jih bilo treba prilagoditi ali posebej oblikovati. Takšno „univerzalno oblikovanje“ ne bi smelo izključevati podpornih naprav za posamezne skupine invalidov, če so potrebne. V skladu s Konvencijo ZN so invalidi ljudje z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami, ki jih v povezavi z drugimi ovirami lahko omejujejo, da bi enako kot drugi polno in učinkovito sodelovali v družbi.

- (13) Sporočilo Komisije z dne 15. novembra 2010 z naslovom „Evropska strategija o invalidnosti za obdobje 2010–2020: obnovljena zaveza za Evropo brez ovir“ se navezuje na Konvencijo ZN in želi odpraviti ovire, ki invalidom onemogočajo enakopravno sodelovanje v družbi. Določa ukrepe, ki se sprejmejo na več prednostnih področjih, vključno z dostopnostjo informacijskih in komunikacijskih tehnologij in sistemov, njen cilj pa je invalidom zagotoviti dostopnost do blaga, storitev, vključno z javnimi storitvami, in podpornih naprav.
- (14) Uredbi (EU) št. 1303/2013 ⁽¹⁾ in (EU) št. 1304/2013 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta vsebujeta določbe o dostopnosti informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT). Vendar pa ne obravnavata posebnosti, povezanih z dostopnostjo spletišč ali mobilnih aplikacij.
- (15) Okvirni program za raziskave in inovacije – Obzorje 2020, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, zagotavlja podporo raziskavam tehnoloških rešitev za težave pri dostopnosti in podporo razvoju takšnih rešitev.
- (16) Komisija je v svojem sporočilu z dne 15. decembra 2010 z naslovom „Evropski akcijski načrt za e-upravo za obdobje 2011–2015: Uporaba IKT za spodbujanje pametne, trajnostne in inovativne uprave“ pozvala k ukrepom za razvoj storitev e-uprave, ki bodo zagotavljale vključenost in dostopnost. Ti vključujejo ukrepe za zmanjšanje vrzeli pri uporabi IKT ter spodbujanje njene uporabe, da bi odpravili izključenost, s tem pa zagotovili, da lahko vsi uporabniki kar najbolj izkoristijo ponujene priložnosti. Komisija je v svojem sporočilu z dne 19. aprila 2016 z naslovom „Evropski akcijski načrt za e-upravo za obdobje 2016–2020: pospešitev digitalne preobrazbe e-uprave“ ponovno poudarila pomen vključenosti in dostopnosti.
- (17) Komisija je v Evropski digitalni agendi napovedala, da bi morala biti spletišča javnega sektorja v celoti dostopna do leta 2015, kakor je navedeno tudi v ministrski izjavi iz Rige z dne 11. junija 2006.
- (18) Komisija je v Evropski digitalni agendi poudarila, da je potrebno usklajeno ukrepanje, da se zagotovi, da bodo nove elektronske vsebine v celoti dostopne invalidom, s čimer bi Evropejcem omogočili boljšo kakovost življenja, na primer z lažjim dostopom do javnih storitev in kulturnih vsebin. Spodbujala je tudi pospešitev memoranduma o soglasju o digitalnem dostopu za invalide.
- (19) Vsebina spletišč in mobilnih aplikacij zajema besedilne in nebesedilne informacije, dokumente in obrazce, ki jih je mogoče prenesti, ter dvosmerno interakcijo, kot je obdelava digitalnih obrazcev ter izvedba avtentikacije, identifikacije in plačilnih postopkov.
- (20) Zahteve glede dostopnosti iz te direktive se ne bi smele uporabljati za vsebino, ki se nahaja izključno na tistih mobilnih napravah ali uporabniških agentih za mobilne naprave, ki so razviti za zaprte skupine uporabnikov ali za posebno uporabo v določenih okoljih ter niso na voljo velikemu delu javnosti oziroma jih ta ne uporablja.
- (21) Ta direktiva ne posega v Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in zlasti v člen 42 navedene direktive ter v Direktivo 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ in zlasti v člen 60 navedene direktive, v skladu s katerima se – razen v ustrezno utemeljenih primerih – pri pripravi tehničnih specifikacij za vsa naročila, ki naj bi jih uporabljale fizične osebe, bodisi splošna javnost bodisi uslužbenci javnega naročnika, upoštevajo merila dostopnosti za invalide ali zahteve za oblikovanje, prilagojeno vsem uporabnikom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1081/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 470).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštinskih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

- (22) Zaradi pomanjkanja avtomatiziranih ali učinkovitih in lahko izvedljivih načinov za zagotovitev dostopnosti nekaterih vrst objavljene vsebine ter da bi področje uporabe te direktive omejili na vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki so dejansko pod nadzorom organov javnega sektorja, ta direktiva določa začasno ali trajno izključitev nekaterih vrst vsebine spletišč ali mobilnih aplikacij iz svojega področja uporabe. Te izključitve bi bilo treba v okviru pregleda te direktive ponovno preučiti v luči prihodnjega tehnološkega napredka.
- (23) Pravica invalidov in starejših oseb do udeležbe in vključenosti v družbenem in kulturnem življenju Unije je neločljivo povezana z zagotavljanjem dostopnih avdiovizualnih medijskih storitev. Vendar bi bilo to pravico morda lažje razviti v okviru zakonodaje Unije za posamezne sektorje ali zakonodaje Unije, ki ureja dostopnost in se uporablja tudi za zasebne radiotelevizije, s čimer bi zagotovili pogoje poštene konkurence brez poseganja v funkcijo javnega interesa, ki jo izvajajo avdiovizualne medijske storitve. Ta direktiva se zato ne bi smela uporabljati za spletišča in mobilne aplikacije javnih radiotelevizij.
- (24) Nobena določba te direktive ni namenjena omejevanju svobode izražanja in svobode ter pluralnosti medijev, kot so zagotovljene v Uniji in državah članicah, zlasti na podlagi člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).
- (25) Nekaterne nevladne organizacije (NVO), ki so prostovoljni samoupravni organi, ustanovljeni predvsem za namene neprofitnih ciljev, opravljajo storitve, ki niso bistvene za javnost, kot so storitve, za katere jih niso neposredno pooblastili državni, regionalni ali lokalni organi, ali storitve, ki ne zadovoljujejo posebej potreb invalidov, in bi lahko spadale v področje uporabe te direktive. Da bi preprečili nesorazmerno breme za te NVO, se ta direktiva zanje ne bi smela uporabljati.
- (26) Oblike zapisa pisarniških datotek bi bilo treba razumeti kot dokumente, ki prvenstveno niso namenjeni uporabi na spletu, so pa prisotni na spletnih straneh, kot so Adobe Portable Document Format (PDF), dokumenti Microsoft Office ali njihovi ekvivalenti (z odprto kodo).
- (27) V živo predvajane časovne medijske vsebine, ki so na spletu na voljo oziroma se znova objavijo po predvajanju v živo, bi bilo treba od dne prvega predvajanja ali ponovne objave brez nepotrebnega odlašanja šteti za predhodno posnete časovne medijske vsebine ter pri tem ne preseči časa, ki je nujno potreben za zagotovitev dostopnosti časovne medijske vsebine, prednost pa nameniti bistvenim informacijam, povezanim z zdravjem, dobrim počutjem in varnostjo javnosti. To nujno potrebno časovno obdobje načeloma ne bi smelo biti daljše od 14 dni. V utemeljenih primerih, ko je na primer nemogoče pravočasno zagotoviti ustrezne storitve, se to obdobje izjemoma lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za zagotovitev dostopnosti vsebine.
- (28) Čeprav ta direktiva spodbuja organe javnega sektorja, da zagotovijo dostopnost vse vsebine, ni njen namen omejevati vsebine, ki jo organi javnega sektorja objavijo na svojih spletiščih ali mobilnih aplikacijah, na zgolj dostopno vsebino. Kadar se doda nedostopna vsebina, bi morali organi javnega sektorja, kolikor je to razumno mogoče, na svoja spletišča ali v svoje mobilne aplikacije dodati dostopne alternativne možnosti.
- (29) Če se za navigacijske namene za razliko od geografskega opisa uporabljajo zemljevidi, utegnejo biti potrebne dostopne informacije za pomoč osebam, ki ne morejo ustrezno uporabljati vizualnih informacij ali kompleksnih navigacijskih funkcij, na primer za lokacijo prostorov ali krajev, kjer se storitve opravljajo. Zagotoviti bi bilo torej treba dostopno alternativno možnost, kot so poštni naslovi in bližnja postajališča javnega prevoza ali imena krajev ali regij, ki so organu javnega sektorja pogosto že na voljo v preprosti in berljivi obliki za večino uporabnikov.
- (30) Vgrajena vsebina, kot so vgrajene slike ali videoposnetki, bi morala biti zajeta v tej direktivi. Vendar pa so včasih spletišča in mobilne aplikacije ustvarjeni tako, da se nova vsebina vgradi naknadno, kot na primer program elektronske pošte, blog, članek, ki uporabnikom omogoča vnašanje pripomb, ali aplikacije, ki uporabnikom omogočajo dodajanje vsebine. Drug primer bi bila stran, kot je portal ali novičarska stran, sestavljena iz vsebine, zbrane iz več virov, ali strani, ki sčasoma samodejno dodajajo vsebino iz drugih virov, na primer, kadar so oglasi vstavljeni dinamično. Takšna vsebina, ki jo dodajo tretje osebe, bi morala biti izključena iz področja uporabe te direktive, pod pogojem, da je ne financira niti razvija zadevni organ javnega sektorja in da ni pod njegovim nadzorom. Načeloma takšne vsebine ne bi smeli uporabiti, če ovira ali zmanjšuje uporabnost ponujene javne

storitve na zadevnem spletišču ali v mobilni aplikaciji. Kadar je namen vsebine spletišč ali mobilnih aplikacij organov javnega sektorja organizacija posvetovanja ali foruma za razpravo, te vsebine ni mogoče šteti za vsebino tretjih oseb in bi zato morala biti dostopna, razen v primeru vsebine, ki jo dodajajo uporabniki in ni pod nadzorom zadevnega organa javnega sektorja.

- (31) Nekatere zahteve glede dostopnosti spletišč ali mobilnih aplikacij bi bilo še naprej treba spoštovati, kar zadeva metapodatke, povezane z reprodukcijo del zbirke dediščine.
- (32) Ta direktiva od držav članic ne bi smela zahtevati, da zagotovijo dostop do vsebine arhiviranih spletišč ali mobilnih aplikacij, če se nič več ne posodablja ali ureja ter če ni potrebna za izvedbo upravnih postopkov. Za namene te direktive zgolj tehničnega vzdrževanja ne bi smeli šteti za posodobitev ali urejanje spletišča ali mobilne aplikacije.
- (33) Dostopne bi morale biti bistvene spletne upravne funkcije šol, vrtcev oziroma jasli. Če se ta bistvena vsebina zagotovi na dostopen način prek drugega spletišča, tega ne bi bilo treba ponovno objaviti na spletišču zadevne ustanove.
- (34) Države članice bi morale imeti možnost, da uporabo te direktive razširijo na druge vrste spletišč in mobilnih aplikacij, zlasti na intranetna ali ekstranetna spletišča in mobilne aplikacije, ki jih ta direktiva ne zajema in ki so bili oblikovani za to, da jih uporablja omejeno število oseb na delovnem mestu ali v sklopu izobraževanja, ter da ohranijo ali uvedejo ukrepe, ki so skladni s pravom Unije in ki presegajo minimalne zahteve glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij. Države članice bi bilo treba tudi spodbujati, da uporabijo te direktive razširijo na zasebne subjekte, ki ponujajo zmogljivosti in storitve, ki so na voljo javnosti ali se zanj opravljajo, vključno z zdravstvenim varstvom, otroškim varstvom, socialnim vključevanjem in socialno varnostjo, pa tudi v prometnem, energetskem, plinskem in vodnem sektorju ter sektorju dobave toplote, elektronskih komunikacij in poštnih storitev, s posebnim poudarkom na storitvah iz členov 8 do 13 Direktive 2014/25/EU.
- (35) Čeprav se ta direktiva ne uporablja za spletišča in mobilne aplikacije institucij Unije, se te institucije spodbujajo k spoštovanju zahtev glede dostopnosti iz te direktive.
- (36) Zahteve glede dostopnosti iz te direktive naj bi bile tehnološko nevtralne. Opisujejo, kaj je treba doseči, da bi uporabnik zaznal, upravljal, interpretiral in razumel spletišče, mobilno aplikacijo in s tem povezano vsebino. Ne določajo pa, katero tehnologijo bi bilo treba izbrati za določeno spletišče, spletne informacije ali mobilno aplikacijo. Kot take ne ovirajo inovacij.
- (37) Štiri načela, ki zagotavljajo dostopnost, so naslednja: zaznavnost, kar pomeni, da morajo biti informacije in uporabniški vmesniki uporabnikom predstavljeni na načine, ki jih lahko zaznajo; operabilnost, kar pomeni, da je treba zagotoviti delujoče uporabniške vmesnike in navigacijo; razumljivost, kar pomeni, da morajo biti informacije, povezane z uporabniškim vmesnikom, in njegovo delovanje razumljivi; ter robustnost kar pomeni, da mora biti vsebina dovolj robustna, da jo je mogoče zanesljivo razlagati z različnimi uporabniškimi agenti, tudi s podpornimi tehnologijami. Ta načela za dostopnost so pretvorjena v merila uspešnosti, ki jih je mogoče preskusiti, kot so merila, ki so podlaga evropskega standarda EN 301 549 V1.1.2 „Zahteve glede dostopnosti, primerne za javna naročila proizvodov in storitev IKT v Evropi“ (2015-04) (Evropski standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04)), in sicer s pomočjo harmoniziranih standardov in skupne metodologije za preskušanje skladnosti vsebine spletišč in mobilnih aplikacij s temi načeli. Ta evropski standard je bil sprejet na podlagi mandata M/376, ki ga je evropskim organizacijam za standardizacijo podala Komisija. Do objave sklicev na harmonizirane standarde ali njihove dele v *Uradnem listu Evropske unije* bi morale kot minimalna sredstva za uveljavljanje teh načel v praksi šteti ustrezne določbe evropskega standarda EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).
- (38) Če se zahteve glede dostopnosti iz te direktive ne uporabljajo, se bodo v skladu z Direktivo Sveta 2000/78/ES⁽¹⁾, Konvencijo ZN in drugo ustrezno zakonodajo še vedno uporabljale zahteve glede „razumnih prilagoditev“ in bi jih bilo treba po potrebi spoštovati predvsem na delovnem mestu in v okviru izobraževanja.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, 2.12.2000, str. 16).

- (39) Organi javnega sektorja bi morali uporabljati zahteve glede dostopnosti iz te direktive, kolikor se jim z njimi ne nalaga nesorazmerno breme. To pomeni, da v utemeljenih primerih za organ javnega sektorja morda ne bo razumno mogoče zagotoviti celovitega dostopa do določene vsebine. Vendar bi moral ta organ kljub temu zagotoviti čim večjo dostopnost te vsebine in celovit dostop do druge vsebine. Izjeme pri izpolnjevanju zahtev glede dostopnosti zaradi nesorazmernega bremena, ki ga nalagajo, ne bi smele presežati tistega, kar je nujno potrebno za omejitev tega bremena pri določenih vsebinah v vsakem primeru posebej. Ukrepe, ki bi naložili nesorazmerno breme, bi bilo treba razumeti kot ukrepe, ki bi določenemu organu naložili pretirano organizacijsko ali finančno breme ali ki bi ogrozili zmožnost organa javnega sektorja za doseganje svojega namena ali objavo informacij, ki so potrebne ali pomembne pri opravljanju njegovih nalog in storitev, ob upoštevanju verjetnih koristi ali škode za državljane, zlasti za invalide. Pri vsakršni oceni, v kolikšni meri zahtev glede dostopnosti ni mogoče izpolniti zaradi nesorazmernega bremena, bi bilo treba upoštevati le legitimne razloge. Neprednostna obravnava ali pomanjkanje časa ali znanja ne bi smeli šteti za legitimne razloge. Prav tako ne bi smelo biti legitimnih razlogov za to, da se ne zagotovijo ali razvijejo sistemi programske opreme za upravljanje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij na dostopen način, saj so na voljo zadostne in svetovalne tehnike za zagotovitev, da ti sistemi izpolnijo zahteve glede dostopnosti iz te direktive.
- (40) Interoperabilnost, ki je povezana z dostopnostjo, bi morala zagotoviti čim večjo skladnost vsebine s sedanjimi in prihodnjimi uporabniškimi agenti in podpornimi tehnologijami. To zlasti pomeni, da bi morali pri zagotavljanju vsebine spletišč in mobilnih aplikacij uporabniškim agentom omogočiti skupno notranje kodiranje naravnega jezika, struktur, razmerij in nizov, pa tudi podatkov vseh vgrajenih sestavnih delov uporabniških vmesnikov. Interoperabilnost tako koristi uporabnikom, saj jim omogoča, da uporabniške agente kjer koli uporabljajo za dostop do spletišč in mobilnih aplikacij; koristi pa jim lahko prinesejo tudi večja izbira in nižje cene v Uniji. Interoperabilnost bi koristila tudi ponudnikom ter kupcem proizvodov in storitev, povezanih z dostopnostjo spletišč in mobilnih aplikacij.
- (41) Ta direktiva določa zahteve glede dostopnosti, ki veljajo za spletišča in mobilne aplikacije organov javnega sektorja. Da se olajša zagotavljanje skladnosti takih spletišč in mobilnih aplikacij z navedenimi zahtevami, je treba določiti domnevo o skladnosti zadevnih spletišč in mobilnih aplikacij, ki izpolnjujejo harmonizirane standarde ali njihove dele, pripravljene in objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in sicer z namenom, da se v zvezi z navedenimi zahtevami določijo podrobne specifikacije. Na podlagi navedene uredbe bi države članice in Evropski parlament morali imeti možnost ugovarjati kateremu koli harmoniziranemu standardu, za katerega menijo, da zahtev glede dostopnosti iz te direktive ne izpolnjuje v celoti.
- (42) Evropske organizacije za standardizacijo so sprejele evropski standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), v katerem so opredeljene zahteve za funkcionalno dostopnost proizvodov in storitev IKT, vključno s spletnimi vsebinami, ki bi se lahko uporabile pri javnem naročanju ali za podporo drugim politikam in zakonodaji. Domneva o skladnosti z zahtevami glede dostopnosti iz te direktive bi morala temeljiti na klavzulah 9, 10 in 11 evropskega standarda EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). V tehničnih specifikacijah, sprejetih na podlagi te direktive, bi bilo treba podrobneje opredeliti evropski standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) v zvezi z mobilnimi aplikacijami.
- (43) V tehničnih specifikacijah in standardih, razvitih v povezavi z zahtevami glede dostopnosti iz te direktive, bi poleg tega morali upoštevati konceptualne in tehnične posebnosti mobilnih naprav.
- (44) Organi javnega sektorja bi morali zagotoviti izjavo o dostopnosti glede skladnosti njihovih spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti iz te direktive. Navedena izjava o dostopnosti bi morala po potrebi vključevati zagotovljene dostopne alternativne možnosti.
- (45) Mobilne aplikacije so na voljo iz različnih virov, vključno z zasebnimi prodajalnami aplikacij. Informacije v zvezi z dostopnostjo mobilnih aplikacij organov javnega sektorja, ki so prenesene iz virov tretjih oseb, bi bilo treba zagotoviti skupaj z opisom mobilne aplikacije, ki je uporabnikom na voljo pred prenosom aplikacije. To od večjih

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

ponudnikov platform ne zahteva, da spremenijo svoje mehanizme za distribucijo aplikacij, temveč od organov javnega sektorja zahteva, da z obstoječimi ali prihodnjimi tehnologijami zagotovijo, da je izjava o dostopnosti voljo.

- (46) Vzpostaviti bi bilo treba mehanizem za zagotavljanje povratnih informacij, s katerim bi vsakomur omogočili, da zadevni organ javnega sektorja obvesti o primerih, ko spletišča ali mobilne aplikacije ne spoštujejo zahtev glede dostopnosti iz te direktive, ter da ga zaprosi za izključene informacije. Take prošnje za informacije se lahko nanašajo tudi na vsebino, ki je izključena iz področja uporabe te direktive ali kako drugače izvzeta iz obveznosti izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti iz te direktive, kot so oblike zapisa pisarniških datotek, predhodno posnete časovne medijske vsebine ali vsebina arhiviranih spletišč. Z uporabo mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij, ki je povezan z izvršilnim postopkom, bi morali uporabnikom spletišč ali mobilnih aplikacij organov javnega sektorja omogočiti, da zaprosijo za željene informacije, vključno s storitvami in dokumenti. Zadevni organ javnega sektorja bi moral na legitimno in razumno prošnjo informacije zagotoviti na ustrezen in primeren način ter v razumnem roku.
- (47) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za promocijo spletnih programov usposabljanja v zvezi z dostopnostjo spletišč in mobilnih aplikacij za ustrezne deležnike, zlasti osebe, odgovorno za dostopnost spletišč ali mobilnih aplikacij, in ukrepe za ozaveščanje o takšni dostopnosti. Pri pripravi vsebine programov usposabljanja in ozaveščanja na področju dostopnosti bi se bilo treba posvetovati z ustreznimi deležniki oziroma z njimi sodelovati.
- (48) Pomembno je, da države članice v tesnem sodelovanju s Komisijo spodbujajo uporabo avtorskih orodij, ki omogočajo boljše izvajanje zahtev glede dostopnosti iz te direktive. Takšno spodbujanje bi lahko izvajali na pasiven način, na primer z objavo seznama združljivih avtorskih orodij brez zahteve za uporabo teh orodij, ali na aktiven način, na primer z zahtevo za uporabo združljivih avtorskih orodij ali za financiranje njihovega razvoja.
- (49) Za zagotovitev pravilnega izvajanja te direktive in zlasti izvajanja pravil o skladnosti z zahtevami glede dostopnosti je bistvenega pomena, da se Komisija in države članice redno posvetujejo z ustreznimi deležniki. Ustrezne deležnike v smislu te direktive bi bilo treba razumeti, kot da vključujejo organizacije, ki zastopajo interese invalidov in starejših, socialne partnerje, sektor, ki se ukvarja z ustvarjanjem programske opreme za zagotovitev dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, ter civilno družbo.
- (50) Skladnost z zahtevami glede dostopnosti iz te direktive bi bilo treba periodično spremljati. S harmonizirano metodologijo spremljanja bi se določili opis načina preverjanja stopnje izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti, enotnega v vseh državah članicah, zbiranje reprezentativnih vzorcev in redno izvajanje spremljanja. Države članice bi morale redno poročati o rezultatih spremljanja in vsaj enkrat o seznamu ukrepov, sprejetih za uporabo te direktive.
- (51) Metodologija spremljanja, ki jo določi Komisija, bi morala biti pregledna, prenosljiva, primerljiva in ponovljiva. Zagotoviti bi bilo treba največjo možno ponovljivost metodologije spremljanja, hkrati pa upoštevati dejstvo, da človeški dejavniki, kot je testiranje s strani uporabnikov, lahko vplivajo na to ponovljivost. Zaradi izboljšanja primerljivosti podatkov med državami članicami bi bilo treba v metodologiji spremljanja opisati, kako je treba ali je mogoče predstaviti rezultate različnih preskusov. Metodologija spremljanja bi morala biti enostavna za uporabo, da sredstev ne bi odtegnili od nalog zagotavljanja dostopnejše vsebine.
- (52) Da ne bi ovirali inovacij v zvezi z merjenjem dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij in kolikor to ne ovira primerljivosti podatkov po vsej Uniji, bi države članice morale imeti možnost, da uporabljajo naprednejše tehnologije za spremljanje, osnovane na metodologiji spremljanja, ki jo določi Komisija.
- (53) Da se prepreči sistematično zatekanje k sodnim postopkom, bi bilo treba zagotoviti pravico do uporabe ustreznega in učinkovitega postopka za zagotovitev skladnosti s to direktivo. To ne posega v pravico do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47 Listine. Navedeni postopek bi bilo treba razumeti tako, da vključuje pravico do pritožbe pri katerem koli nacionalnem organu, pristojnem za odločanje o teh pritožbah.
- (54) Za zagotovitev ustrezne uporabe domneve o skladnosti z zahtevami glede dostopnosti iz te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spreminjanjem te direktive, in sicer s posodobitvijo sklicev na evropski standard EN 301 549 V1.1.2

(2015-04). Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 ⁽¹⁾ o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (55) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje ustreznih določb te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Postopek pregleda bi bilo treba uporabiti za določitev: tehničnih specifikacij v zvezi z zahtevami glede dostopnosti; metodologije, ki bi jo države članice morale uporabljati pri spremljanju skladnosti zadevnih spletišč in mobilnih aplikacij z navedenimi zahtevami; ter ureditve poročanja držav članic Komisiji o rezultatih spremljanja. Za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi vzorca izjave o dostopnosti, ki ne vpliva na naravo in obseg obveznosti, ki izhajajo iz te direktive, temveč je namenjena lažji uporabi pravil, ki jih direktiva določa, bi bilo treba uporabiti svetovalni postopek. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (56) Ker cilja te direktive, to je vzpostavitve harmoniziranega trga za dostopnost spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj je potrebna harmonizacija različnih pravil, trenutno veljavnih v pravnih redih različnih držav članic, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Da bi se izboljšalo delovanje notranjega trga, je cilj te direktive približati zakone in druge predpise držav članic o zahtevah glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja, s čimer bi omogočili, da bi bila ta spletišča in mobilne aplikacije dostopnejše za uporabnike, zlasti za invalide.
2. Ta direktiva določa pravila, ki od držav članic zahtevajo, da zagotovijo, da spletišča, ne glede na napravo, ki se uporablja za dostop do tega spletišča, in mobilne aplikacije organov javnega sektorja izpolnjujejo zahteve glede dostopnosti iz člena 4.
3. Ta direktiva se ne uporablja za naslednja spletišča in mobilne aplikacije:
 - (a) spletišča in mobilne aplikacije javne radiotelevizije in njenih podružnic ter drugih organov ali njihovih podružnic, ki opravljajo javno službo radiotelevizije;
 - (b) spletišča in mobilne aplikacije nevladnih organizacij (NVO), ki ne opravljajo storitev, bistvenih za javnost, ali storitev, ki posebej zadevajo potrebe invalidov ali so namenjene njim.
4. Ta direktiva se ne uporablja za naslednje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij:
 - (a) oblike zapisa pisarniških datotek, objavljene pred 23. septembrom 2018, razen če je taka vsebina potrebna za aktivne upravne postopke v zvezi z nalogami, ki jih izvaja zadevni organ javnega sektorja;
 - (b) predhodno posnete časovne medijske vsebine, objavljene pred 23. septembrom 2020;

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (c) v živo predvajane časovne medijske vsebine;
 - (d) spletne zemljevide in storitve kartiranja, kolikor so bistvene informacije o zemljevidih, namenjenih navigaciji, zagotovljene na dostopen digitalen način;
 - (e) vsebino, ki jo dodajo tretje osebe in je ne financira niti razvija zadevni organ javnega sektorja ter ni pod njegovim nadzorom;
 - (f) reprodukcije del zbirk dediščine, ki ne morejo biti v celoti dostopne, ker:
 - (i) zahteve glede dostopnosti niso združljive bodisi z ohranitvijo zadevnega dela bodisi s pristnostjo reprodukcije del (na primer kontrast) ali
 - (ii) ni avtomatiziranih in stroškovno učinkovitih rešitev, ki bi brez težav ustvarili izvleček besedila rokopisov ali drugih del zbirk dediščine in ga preoblikovali v vsebino, združljivo z zahtevami glede dostopnosti;
 - (g) vsebino na ekstranetu in intranetu, kar so spletišča, na voljo le zaprti skupini ljudi in ne splošni javnosti kot taki, objavljeno pred 23. septembrom 2019, dokler taka spletišča niso bistveno prenovljena;
 - (h) vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki veljajo za arhiv, kar pomeni, da vsebujejo le vsebino, ki ni potrebna za aktivne upravne postopke niti se ne posodablja ali ureja po 23. septembru 2019.
5. Države članice lahko iz uporabe te direktive izključijo spletišča in mobilne aplikacije šol, vrtcev ali jasli, razen vsebine, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije.

Člen 2

Minimalna harmonizacija

Države članice lahko ohranijo ali uvedejo ukrepe, ki so skladni s pravom Unije in ki presegajo minimalne zahteve glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, določene v tej direktivi.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „organ javnega sektorja“ pomeni državne, regionalne ali lokalne oblasti, osebe javnega prava, kot so opredeljene v točki 4 člena 2(1) Direktive 2014/24/EU, ali združenja enega ali več takih organov oziroma enega ali več takih oseb javnega prava, če so ta združenja ustanovljena s posebnim namenom zadovoljevanja potreb javnega interesa in nimajo industrijskega ali komercialnega značaja;
2. „mobilna aplikacija“ pomeni uporabniško programsko opremo, zasnovano in razvito s strani ali v imenu organov javnega sektorja, za uporabo s strani splošne javnosti na mobilnih napravah, kot so pametni telefoni in tablični računalniki. Ne vključuje programske opreme za nadzor teh naprav (mobilni operacijski sistemi) ali strojne opreme;
3. „standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 1025/2012;
4. „evropski standard“ pomeni evropski standard, kot je opredeljen v točki 1(b) člena 2 Uredbe (EU) št. 1025/2012;
5. „harmonizirani standard“ pomeni harmonizirani standard, kot je opredeljen v točki 1(c) člena 2 Uredbe (EU) št. 1025/2012;
6. „časovne medijske vsebine“ pomeni medijske vsebine naslednjih vrst: avdio, video, avdio-video, avdio in/ali video v kombinaciji z interakcijo;

7. „dela zbirk dediščine“ pomeni dobrine v zasebni ali javni lasti, zgodovinskega, umetniškega, arheološkega, estetskega, znanstvenega ali tehničnega pomena, ki je del zbirk, ki jih hranijo kulturne ustanove, kot so knjižnice, arhivi in muzeji;
8. „podatki merjenja“ pomeni količinsko ovrednotene rezultate dejavnosti spremljanja, ki se izvaja za preverjanje skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4. Zajemajo tako količinsko ovrednotene informacije o vzorcu testiranih spletišč in mobilnih aplikacij (število spletišč in aplikacij, potencialno s številom obiskovalcev ali uporabnikov, itd.) kot količinsko ovrednotene informacije o ravni dostopnosti.

Člen 4

Zahteve glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij

Države članice zagotovijo, da organi javnega sektorja sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da so njihova spletišča in mobilne aplikacije zaznavni, delujoči, razumljivi in robustnejši ter s tem dostopnejši.

Člen 5

Nesorazmerno breme

1. Države članice zagotovijo, da organi javnega sektorja uporabljajo zahteve glede dostopnosti iz člena 4, kolikor te zahteve ne predstavljajo nesorazmernega bremena za te organe za namene navedenega člena.
2. Da se oceni, v kolikšnem obsegu predstavljajo obveznosti izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti iz člena 4 nesorazmerno breme, države članice zagotovijo, da zadevni organ javnega sektorja upošteva ustrezne okoliščine, vključno z:
 - (a) velikostjo, viri in naravo zadevnega organa javnega sektorja ter
 - (b) ocenjenimi stroški in koristmi za zadevni organ javnega sektorja v primerjavi z ocenjenimi koristmi za invalide, pri čemer se upoštevata pogostost in trajanje uporabe določenega spletišča ali mobilne aplikacije.
3. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena zadevni organ javnega sektorja izvede začetno oceno, v kolikšnem obsegu predstavljajo obveznosti izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti iz člena 4 nesorazmerno breme.
4. Če organ javnega sektorja po izvedbi ocene iz odstavka 2 tega člena uporabi izjemo iz odstavka 1 tega člena za določeno spletišče ali mobilno aplikacijo, v izjavi o dostopnosti iz člena 7 pojasni, katerih delov zahtev glede dostopnosti ni bilo mogoče izpolniti, in po potrebi zagotovi dostopne alternativne možnosti.

Člen 6

Domneva o skladnosti z zahtevami glede dostopnosti

1. Za vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki izpolnjuje harmonizirane standarde ali njihove dele, sklice na katere je Komisija objavila v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, se domneva, da je skladna z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4, ki so zajete v teh standardih ali njihovih delih.
2. Če sklici na harmonizirane standarde iz odstavka 1 tega člena niso objavljeni, se za vsebino mobilnih aplikacij, ki je skladna s tehničnimi specifikacijami ali njihovimi deli, domneva, da je skladna z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4, ki so zajete v teh tehničnih specifikacijah ali njihovih delih.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo tehnične specifikacije iz prvega pododstavka tega odstavka. Te tehnične specifikacije izpolnjujejo zahteve glede dostopnosti iz člena 4 in zagotavljajo vsaj raven dostopnosti, ki je enakovredna tisti, ki jo zagotavlja evropski standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Izvedbeni akti iz drugega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(3). Če sklici na harmonizirane standarde iz odstavka 1 tega člena niso objavljeni, se prvi tak izvedbeni akt sprejme do 23. decembra 2018.

3. Če sklici na harmonizirane standarde iz odstavka 1 tega člena niso objavljeni, se za vsebino spletišč, ki izpolnjuje ustrezne zahteve iz evropskega standarda EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) ali dele teh zahtev, domneva, da je skladna z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4, ki so zajete v navedenih ustreznih zahtevah ali njihovih delih.

Če sklici na harmonizirane standarde iz odstavka 1 tega člena niso objavljeni in če ni tehničnih specifikacij iz odstavka 2 tega člena, se za vsebino mobilnih aplikacij, ki izpolnjuje ustrezne zahteve iz evropskega standarda EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) ali dele teh zahtev, domneva, da je skladna z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4, ki so zajete v navedenih ustreznih zahtevah ali njihovih delih.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 10 za spreminjanje odstavka 3 tega člena s posodobitvijo sklicev na evropski standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), tako da se vstavi sklic na novejšo različico tega standarda ali na evropski standard, ki ga nadomešča, če ta različica ali standard izpolnjuje zahteve glede dostopnosti iz člena 4 in zagotavlja vsaj raven dostopnosti, ki je enakovredna tisti, ki jo zagotavlja evropski standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Člen 7

Dodatni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da organi javnega sektorja zagotovijo in redno posodablajo podrobno, izčrpno in jasno izjavo o dostopnosti glede skladnosti svojih spletišč in mobilnih aplikacij s to direktivo.

Za spletišča se na podlagi vzorca izjave o dostopnosti iz odstavka 2 zagotovi izjava v dostopni obliki, ki se objavi na ustreznem spletišču.

Za mobilne aplikacije se na podlagi vzorca izjave o dostopnosti iz odstavka 2 zagotovi izjava o dostopnosti v dostopni obliki, ki je na voljo na spletišču organa javnega sektorja, ki je razvil zadevno mobilno aplikacijo, ali skupaj z drugimi informacijami, ki so na voljo pri prenosu aplikacije.

Izjava vsebuje naslednje:

- (a) pojasnilo o tistih delih vsebine, ki niso dostopni, in razlogih za takšno nedostopnost ter po potrebi zagotovljene dostopne alternativne možnosti;
- (b) opis mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij in povezavo nanj, ki vsakomur omogoči, da zadevni organ javnega sektorja obvesti o primerih, ko njegova spletišča ali mobilne aplikacije ne spoštujejo zahtev glede dostopnosti iz člena 4, in ga zaprosi za informacije, izključene na podlagi člena 1(4) in člena 5, in
- (c) povezavo do izvršilnega postopka iz člena 9, ki se lahko uporabi v primeru nezadovoljivega odziva na obvestilo ali prošnjo.

Države članice zagotovijo, da organi javnega sektorja ustrezno in v razumnem roku odgovorijo na obvestilo ali prošnjo.

2. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev vzorca izjave o dostopnosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 11(2). Komisija sprejme prvi tak izvedbeni akt najpozneje do 23. decembra 2018.

3. Države članice sprejmejo ukrepe za lažje izvajanje zahtev glede dostopnosti iz člena 4 pri drugih vrstah spletišč ali mobilnih aplikacij, ki niso navedeni v členu 1(2), in zlasti pri spletiščih ali mobilnih aplikacijah, urejenih z veljavno nacionalno zakonodajo o dostopnosti.
4. Države članice promovirajo in spodbujajo programe usposabljanja v zvezi z dostopnostjo spletišč in mobilnih aplikacij, in sicer za ustrezne deležnike in osebe organov javnega sektorja, ki so namenjeni usposabljanju za ustvarjanje, upravljanje in posodabljanje dostopne vsebine spletišč in mobilnih aplikacij.
5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za ozaveščanje o zahtevah glede dostopnosti iz člena 4, njihovih koristih za uporabnike in lastnike spletišč in mobilnih aplikacij ter o možnosti pošiljanja povratnih informacij v primerih kakršnega koli neizpolnjevanja zahtev iz te direktive, kot je določeno v tem členu.
6. Komisija za namene spremljanja in poročanja iz člena 8 spodbuja sodelovanje na ravni Unije med državami članicami ter med državami članicami in ustreznimi deležniki, da bi izmenjali najboljše prakse med sabo in pregledali metodologijo spremljanja iz člena 8(2), tržni in tehnološki razvoj ter napredek na področju dostopnosti za spletišča in mobilne aplikacije.

Člen 8

Spremljanje in poročanje

1. Države članice redno spremljajo skladnost spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4 na podlagi metodologije spremljanja iz odstavka 2 tega člena.
2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi metodologijo za spremljanje skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4. Ta metodologija mora biti pregledna, prenosljiva, primerljiva, ponovljiva in enostavna za uporabo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(3). Komisija sprejme prvi tak izvedbeni akt do 23. decembra 2018.
3. Metodologija spremljanja iz odstavka 2 lahko upošteva strokovne analize in mora vključevati:
 - (a) pogostost spremljanja ter vzorčenje spletišč in mobilnih aplikacij, ki se spremljajo;
 - (b) na ravni spletišč, vzorčenje spletnih strani in vsebine na teh straneh;
 - (c) na ravni mobilnih aplikacij, vsebino, ki se preskusi, ob upoštevanju trenutka prve objave aplikacije in naknadnih posodobitev funkcionalnosti;
 - (d) opis, kako je treba zadovoljivo dokazati izpolnjevanje ali neizpolnjevanje zahtev glede dostopnosti iz člena 4, pri čemer se je treba – ko je mogoče – neposredno sklicevati na ustrezne opise v harmoniziranem standardu ali, če tega ni, v tehničnih specifikacijah iz člena 6(2) ali evropskem standardu iz člena 6(3);
 - (e) v primeru ugotovljenih pomanjkljivosti, mehanizem, ki zagotavlja podatke in informacije o izpolnjevanju zahtev glede dostopnosti iz člena 4 v obliki, ki jo lahko uporabljajo organi javnega sektorja za odpravo teh pomanjkljivosti, ter
 - (f) ustrezno ureditev, vključno po potrebi primere in smernice, za avtomatske in ročne preskuse ter preskuse uporabnosti v kombinaciji z nastavitvami vzorčenja na način, ki je združljiv s pogostostjo spremljanja in poročanja.
4. Države članice do 23. decembra 2021 in nato vsaka tri leta Komisiji predložijo poročilo o rezultatih spremljanja, vključno s podatki merjenja. To poročilo se pripravi na podlagi ureditve poročanja iz odstavka 6 tega člena. Vsebuje tudi informacije o uporabi izvršilnega postopka iz člena 9.

5. Glede ukrepov, sprejetih v skladu s členom 7, prvo poročilo zajema tudi naslednje:
- (a) opis mehanizmov, ki jih vzpostavijo države članice za posvetovanje z ustreznimi deležniki o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij;
 - (b) postopke za objavo vseh informacij o razvoju politike dostopnosti v zvezi s spletišči in mobilnimi aplikacijami;
 - (c) izkušnje in ugotovitve, zbrane med izvajanjem pravil o skladnosti z zahtevami glede dostopnosti iz člena 4, ter
 - (d) informacije o dejavnostih usposabljanja in ozaveščanja.

Kadar pride do bistvenih sprememb v zvezi z elementi iz prvega pododstavka, države članice v svoja naslednja poročila vključijo informacije v zvezi s temi spremembami.

6. Vsebina vseh poročil, za katero se ne zahteva, da vključuje seznam pregledanih spletišč, mobilnih aplikacij ali organov javnega sektorja, se objavi v dostopni obliki. Ureditev poročanja držav članic Komisiji določi Komisija z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(3). Komisija sprejme prvi tak izvedbeni akt do 23. decembra 2018.

7. Države članice do 23. septembra 2018 obvestijo Komisijo o organu, določenem za izvajanje nalog spremljanja in poročanja.

Člen 9

Izvršilni postopek

1. Države članice zagotovijo razpoložljivost ustreznega in učinkovitega izvršilnega postopka, da se zagotovi skladnost s to direktivo, v zvezi z zahtevami iz členov 4 in 5 ter člena 7(1). Države članice zlasti zagotovijo, da obstaja izvršilni postopek, kot je možnost, da se zadeva predloži varuhu človekovih pravic, s čimer se zagotovi učinkovita obravnava prejetih obvestil ali prošenj, kakor je določeno v točki (b) člena 7(1), in se pregleda ocena iz člena 5.
2. Države članice do 23. septembra 2018 obvestijo Komisijo o organu, ki bo pristojen za izvrševanje te direktive.

Člen 10

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(4) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 23. junija 2017.
3. Prenos pooblastila iz člena 6(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 11

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 12

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 23. septembra 2018. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
3. Države članice te predpise uporabljajo:
 - (a) za spletišča organov javnega sektorja, ki niso objavljena pred 23. septembrom 2018: od 23. septembra 2019;
 - (b) za vsa spletišča organov javnega sektorja, ki niso zajeta v točki (a): od 23. septembra 2020;
 - (c) za mobilne aplikacije organov javnega sektorja: od 23. junija 2021.

Člen 13

Pregled

Komisija do 23. junija 2022 opravi pregled njene uporabe. Pri tem pregledu se upoštevajo poročila držav članic o rezultatih spremljanja iz člena 8 in uporabi izvršilnega postopka iz člena 9. Vključuje tudi pregled tehnološkega napredka, ki bi lahko olajšal dostopnost nekaterih vrst vsebine, izključenih iz področja uporabe te direktive. Rezultati tega pregleda se objavijo v dostopni obliki.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 15***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 26. oktobra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. LESAY
